

Heinrich Müller

**Rector Universitatis Rostochiensis D. Henricus Müller/ Theol. Prof. Ordinarius,
Facultatis suae hodie Decanus & ad Div. Mariae Pastor Ad Solennem Passionis
Dominicae memoriam sancte recolendam & Bacchanaliorum turpitudinem
fugiendam Cives Academicos sedulo serioque hortatur : [P. P. Sub sigillo
Rectoratus d. 21. Februarii Anno 1664.]**

Rostochi[i]: Kilius, [1664]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735640203>

Druck Freier Zugang

46 Progr.

91.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

D. HENRICUS

Müller /

Theol. Prof. Ordinarius, Facul-
tatis suæ hodie Decanus & ad Div.
Mariæ Pastor

AD

Solennem

①

PASSIONIS DO-
MINICÆ

memoriam sancte recolendam

&

②

BACCHANALI-
ORUM

turpitudinem fugiendam

Cives Academicos sedulo serioque
hortatur.

✠ (o) ✠

ROSTOCHI,

Typis JOHANNIS KILLI, Acad. Typogr.

R. U. Progr. 1664

1664

10

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
D. HENRICUS

Collegii
Theol. Prof. Ordinarius, Facul.
tatis suae hodie Decanus & Rector
Martini Pastor

PASSIONIS DO-
MINICAE

BALCHANA
O R N M

in quibusdam
Civis & Academicos sedulo sermone

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

Rostock
Typographus Hill, Aed. Typogr.

Ecurrit, DEI gratia,
iterum illud anni tempus,
quo exire jubemur ex
mortalium terrestria hæc
sectantium contubernio,
& intueri JESUM nostrum,
qui abs discipulo suo in-
nocens salutaris & pro no-
cente traditus spectacu-
lum, eheu! nobis sistitur tristissimum. Cui do-
minantium Domino servilem in modum injiciun-
tur vincula, cui Regum Regi calones & vilissima,
quæque mancipia insultant, cujus divinam faci-
em, ad quam cælum & terra contremiscit, fæx
nebulonum & furum manipulus velo obducit
& pugnis onerat quam frequentibus. Vides hic
caput colaphis tuber, sputo fœdum, spinis cru-
entum; comam multo sanguine concretam, nares
pugnis contritas, per cicatrices adacta vulnera
& crucis denique supplicium propter nos nostra-
que peccata a DEO susceptum. Quod si trium-
vir

vir Marcus Antonius, cum in funere Cæsaris ca-
daver confecti detexisset, & sanguinolentas la-
cerasque vestes Populo Romano ostendisset, tan-
to motu iracundiaque implevit animos spectan-
tium, ut facibus sudibusq; quas cuiq; ira dabat,
à rogo raptis, impetuose accurrerint ad oppu-
gnandas ædes percussorum Cæsaris, qui tamen
revera libertatem omnibus eripuerat: quanto æ-
quius erit, ut nos Christiani, Christi vulnerum in-
tuitu, insatiabili odio adversus peccata inflamme-
mur, à quibus, dum nos in veram libertatem af-
sertum ivit Servator, tam indigne & misere ille
habitus! Verumenimvero tantum abest, ut hoc
ipso tempore adversus peccata hostica arma mo-
veant maleferiati quidam, ut nunc potissimum
peccatorum omnium fomiti & parenti, Ebrieta-
ti indulgeant, nunc maxime in diebus vino, nocti-
tibus flagitio traducendis desudent, non quidem
cupidius quam toto anno, sed inverecundius &
licentius, quasi luxuriæ jus publice esset datum.
Scilicet hi nequam homines Bacho se totos de-
vovent & cum infano Thyadum Bassaridumque
grege Evii Orgiis interesse, quam cum Ecclesia
servatoris sui sanguinem & crucem meditari ma-
lunt. O mortalium omnium pessimi quis servo-
rum JESU sibi temperet abs lacrymis? Vox illi-
us, pro vobis traditæ victimæ, obmutuit, & vos
clamo.

clamoribus, boatibus ac rixis tranquilla noctis si-
tencia turbare perfricta fronte haud erubescitis?
illius manus vinculis constrictæ, caput spinis com-
punctum, corpus flagellis concilium, qui vobis
non sibi talia passus est. Et vos à pugnis & cædi-
bus vix continetis manus, vix aliorum corpori,
capiti & vitæ parcitis? Ah cogitate quantopere
DEUS detestetur, quam severe puniat peccata,
qui nec Unigenito suo pepercit, aliena tantū, non
propria luenti. Perpendite, quam ferreum sit
hoc seculum, ubi Turcarum & Tartarorum tot
armati, cataphracti, circumquaque loricati & to-
ti quasi ferrei in ἀδελφότητι irrupere vestram affli-
ctam, eheu! & tantum non expirantem. Se-
narius Græcus est, οὐδεις σδήρει πῦτι μωραίνει πλάσ.
Præsente ferro nemo talia desipit. Agnoscite igitur
præsens ferrum, nec bachanaliam desipite, agnos-
cite quod præ foribus est, & cervicibus vestris
tantum non imminet malum; toto pectore devo-
tissimas clementissimo DEO gratias agite, quod
in acie novaculæ constituti toties, jam pridem non
estis consumpti; ejus patrocinium ardentibus por-
ro implorate suspiriis, culpam deprecamini, pie
modesteq; vivite. Cogitate, quid vos Leges no-
stræ jubeant, quibus juratam debetis obedienti-
am. *A nocturnis diurnisq; discursationibus, habet
Lex XII. beluinis clamoribus & boatibus, ab omnibus
injuriis*

*injuriis, vi vel fraude, verbis vel factis aliorum corpora vel famam ledentibus, à seditiosis tumultibus, sub pœna Carceris vel Relegationis abstineant. Legibus parere libertas est, flagitium paritionem detrectare: in transgressores, scitote, communi Rev. Concilii suffragio severissime animadversum iri, etiam tum, cum nullæ ad nos deferuntur querelæ. Cogitate, Christi passionem vestram esse institutionem. Ad quid videtis in ipso *θεῖς* sanguineos sudoris instar destillantes & in terram guttatim defluentes? Ut ipsi in lacrymas dati toti peccata vestra acerbissime defleatis. Ad quid captura & vincula Servatoris? Ut vos amore ejus capti, quem vestrum amor exussit & consumpsit totum, ipsi sinceræ obedientiæ nexu alligemini; ut *Constringat vos charitas illa Christi, ne posthac vobis vivatis, sed ei, qui pro vobis mortuus & suscitatus est* II. Cor. V, 14 15. Ad quid irrisui expositus Dominus? Ut ne dememores sitis illius Paulini; *Ne errate, DEUS non irridetur. Quicquid enim seminaverit homo, hoc & metet. Nam qui seminat carnem suam, ex carne metet interitum: qui vero seminat Spiritui, ex Spiritu metet vitam eternam. Cur mortem Dux vitæ appetiit? ut vobis semper obversetur Pauli illud; Si secundum carnem vivitis, moriemini: Si autē spiritu actiones carnis mortificatis, vivetis.* Rom. VIII, 13. Cur lignum crucis insiluit Dominus gloriæ?*

ut

ut æternum memores sitis vos moniti Apostolici;
*Qui Christi sunt, carnem suam crucifigere student,
cum affectibus & concupiscentiis Gal. V, 24.*
Ταῦτα νοεῖτε. Δόξη δὲ ὑμῶν ὁ θεὸς σύνεσιν ἐν πάντι. Sitis ejus
qui vitæ fons est inexhaustus, siti vestræ modum,
ponat, infrænemque potandi cupiditatem in vo-
bis refrænet! Horrendum crucis supplicium, ad
quod cælum & terra tum expavescebant, trepi-
dabat confraçta tellus, petræ solidissimæ dissol-
lebant, elementa præ horrore nutabant omnia,
& sol insolita caligine involvebatur, crucifigat in
vobis omne peccatum! Suspiria ejus, qui tan-
quam publicum Bidental extra urbem ad locum,
sceleratorum poenis infamem abductus cœli ter-
ræque Monarcha cælum inter & terram medius
pependit, vitamque in ligno misere deposuit, ex-
citent in vobis suspiria pro obtinenda pace Eccle-
siæ! Supplices Deum incurrite, ô nostri, ut tan-
dem aliquando ex alto afflictissimam suam Eccle-
siam respiciat, belli tempestates & nimbos, si ita
benevola ipsius voluntas tulerit, clementia sua,
ceu benefico aliquo fidere discutiat; Ecclesiæ-
que nitorem, pacem & tranquillitatem omnibus
restituatur.

Cæterum vos, qui noviter nostram
saluastis Academiam, scitote, ob rati-
ones

ones non unas nec imprægnantes abs
Rev. Concilio statutum esse, ut discrimen vestium, quod inter veteranos & novitios studiosos obtinuit hæctenus, aboleatur penitus, quò aliis Academiis etiam in hoc capite conformetur nostra. Quapropter novitios vos sedulo serioque monemus, ut quanto cyus deposita cum veteri homine veteri veste ita vos nobis vestitos exhibeatis, uti decet eos, qui Pennalissimum abjurarunt omnem, ne ulteriori in & inter vos libidini scoristicæ abs vobis ipsis subministretur occasio. Gloria vestra in obsequio posita, quod si contemtim detrectaveritis, nostram nolite incusare severitatem, sed propriam inobedientiam, cui Relegationis pœnam jam esse decretam, vos volo paterne præmonitos.

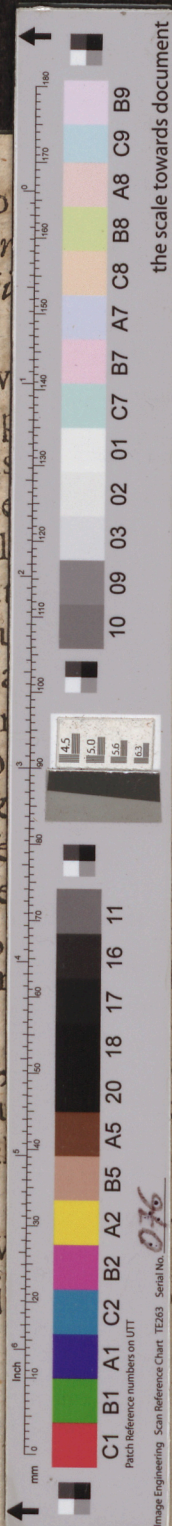
*P. P. Sub sigillo Rectoratus d. 21. Februarii
Anno 1664.*

ut æternum memores sitis vos mo
Qui Christi sunt, carnem suam cum
cum affectibus & concupiscentiis

Ταῦτα νοεῖτε. Δάψη δὲ ὑμῶν ὁ θεὸς σύνεσιν ἐν
qui vitæ fons est inexhaustus, siti v
ponat, infrænemque potandi cup
bis refrænnet! Horrendum crucis
quod cælum & terra tum expave
dabat confra cta tellus, petra sol
bant, elementa præ horrore nu
& sol insolita caligine involvebat
vobis omne peccatum! Suspiria
quam publicum Bidental extra u
sceleratorum pœnis infamem ab
ræque Monarcha cœlum inter &
pendit, vitamque in ligno mise
citent in vobis suspiria pro obrine
fiæ! Supplices Deum incurrite,
dem aliquando ex alto afflictissim
fiam respiciat, belli tempestates
benevola ipsius voluntas tulerit,
ceu benefico aliquo fidere discu
que nitorem, pacem & tranquil
restituatur.

Cæterum vos, qui nov
salutastis Academiam, sci

olici;
ident,
, 24.
ejus
lum,
n vo-
m, ad
trepit
ifflic
nia,
gat in
i tan-
cum,
li ter
medius
it, ex-
Eccle-
it tan-
Eccle-
, si ita
a sua
clesiæ-
nibus
tram
rati-
ones